Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0787 (mr. F.H.E. Boerma, voorzitter, mr. D.P.C.M. Hellegers, A.E. Tevel, leden en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 4 januari 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 3 september 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. In verband met betrokkenheid van de consument bij fraude met gelden uit overheidssteunmaatregelen naar aanleiding van COVID19 heeft de bank de persoonsgegevens van de consument voor de duur van 8 jaar opgenomen in de interne en externe registers van de bank. De gegevens van het bedrijf van de consument zijn voor de duur van 8 jaar opgenomen in de interne registers van de bank. Daarnaast heeft de bank de zakelijke bancaire relatie opgezegd. De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens en de gegevens van zijn bedrijf uit deze registers en herstel van de bancaire relatie. De commissie is van oordeel dat voor opname van de persoonsgegevens van de consument in de registers voldoende grond aanwezig is. De bank mag de registraties handhaven. De klacht van de consument die ziet op de registratie van de gegevens van het bedrijf en de beëindiging van de bancaire relatie met het bedrijf zijn niet-behandelbaar door de commissie omdat zij niet bevoegd is te oordelen over niet-particuliere klachten.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier en de aanvullende stukken van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een digitale hoorzitting op 3 mei 2021. Partijen hebben hieraan deelgenomen.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dat betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument hield een zakelijke bankrekening aan bij de bank op naam van zijn bedrijf B. Hij is bestuurder en enig aandeelhouder van deze besloten vennootschap die conform inschrijving bij de Kamer van Koophandel (KvK) is opgericht voor het geven van trainingen, informatie en adviezen op het gebied van sociale zekerheid, werving en selectie. Het bedrijf van de consument is op 17 mei 2018 uitgeschreven bij de KvK. Tussen 18 mei en 2 juli 2020 zijn op de bankrekening de volgende bedragen ontvangen:

18 mei 2020	–	EUR 4.000,- van bedrijf A, afkomstig uit overheidssteun;
5 juni 2020	–	EUR 4.000,- van bedrijf A, afkomstig uit overheidssteun;
15 juni 2020	–	EUR 3.990,- van bedrijf A, afkomstig uit overheidssteun;
19 juni 2020	–	EUR 16.000,- en EUR 18.000,- van bedrijf A, afkomstig uit overheidssteun;
2 juli 2020	–	EUR 24.000,- van een zakenpartner van de consument die het bedrag eerder die dag ontving van bedrijf A die het ontving uit overheidssteun.

De bedragen die bedrijf A heeft overgeboekt heeft zij ontvangen uit steunmaatregelen vanuit de overheid in verband met COVID19 (Tegemoetkoming ondernemers getroffen sectoren COVID-19 (TOGS) en Tijdelijke Noodmaatregel Overbrugging voor Werkgelegenheid (NOW). De consument is tevens aandeelhouder van een besloten vennootschap, waarbij de genoemde zakenpartner bestuurder is. De ontvangen bedragen zijn door de consument steeds vlak na ontvangst opgenomen van de bankrekening. Dit deed hij bij een geldautomaat, casino, winkels of hij boekte het over op de bankrekening van het bedrijf waarvan hij aandeelhouder en de genoemde zakenpartner bestuurder is. Deze bankrekening wordt aangehouden bij een andere bank.

2.2 De bank verdenkt de consument van betrokkenheid bij fraude met overheidssteun-maatregelen en heeft hem per brief van 30 juli 2020 laten weten de bancaire relatie op te zeggen, zijn persoonsgegevens op te zullen nemen in het Externe Verwijzingsregister (EVR) voor de duur van 8 jaar en de bedrijfsgegevens van bedrijf B in het Interne Verwijzings-register (IVR) te zullen opnemen voor de duur van 8 jaar.

2.3 Op 7 augustus 2020 heeft de consument per brief en bij monde van zijn advocaat hiertegen geprotesteerd. Op 28 augustus 2020 heeft de bank op de brief gereageerd en aangegeven dat de toelichting van de consument haar niet van gedachten heeft doen veranderen en zij heeft de consument in de gelegenheid gesteld uitgebreider te reageren.

Daarbij is tevens vermeld dat de persoonsgegevens van de consument ook worden opgenomen in het Incidentenregister en het Interne Verwijzingsregister (IVR). De consument heeft ter onderbouwing van zijn stelling, dat geen sprake is van fraude maar dat hij bedragen van Bedrijf A en zijn zakenpartner heeft ontvangen in verband met de verkoop van auto's, twee facturen aan de bank gestuurd. Eén van deze twee maakt onderdeel uit van het dossier. Een nadere uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid en de consument heeft een klacht ingediend bij Kifid.

De klacht en vordering

2.4 De consument heeft, kort en zakelijk weergegeven, het volgende aangevoerd. Bedrijf B van de consument is uitgeschreven bij de KvK echter deze is wel blijven bestaan. De consument heeft dit destijds aan de bank doorgegeven en ook zijn voornemen om onder een andere bedrijfsnaam verder te gaan. De bank heeft er nimmer een punt van gemaakt dat de bankrekening in gebruik bleef, hij heeft zelfs een nieuwe bankpas gekregen. De consument mocht er daarom van uitgaan dat dit in orde was.

2.5 Via het bedrijf handelt de consument in auto's. Hiertoe was het nodig om bankrekeningen aan te houden bij meerdere grootbanken, zo ook de zakelijke rekening bij de bank. Afhankelijk van waar de koper bankiert konden op deze manier snelle en directe overboekingen worden bewerkstelligd. De consument heeft ontkent iets te maken te hebben met enige vorm van fraude. De bedragen die vanuit bedrijf A op de bankrekening van zijn bedrijf zijn gestort zijn afkomstig van een klant die een auto heeft gekocht. Het betreft een aanverwant van de zakenpartner van de consument welke zakenpartner betrokken is bij bedrijf A. Het aankoopbedrag is daarom via de bankrekening van bedrijf A binnengekomen. De koper heeft de betaling in meerdere transacties gedaan. De consument kan niet bekend zijn met de herkomst van de gelden. Indien deze gelden in een eerder stadium middels fraude zijn verkregen is dat niet aan de consument te wijten. Hij heeft deze bedragen ontvangen omdat hij via het bedrijf een auto heeft verkocht. In de handel van auto's zijn grote bedragen gemoeid en het is in die branche gebruikelijk om te betalen in contanten daarom nam hij ontvangen bedragen regelmatig contant op.

2.6 Er zijn ook bedragen op de bankrekening ontvangen uit steunmaatregelen van de overheid in verband met COVID19. Deze zijn rechtens verkregen voor andere bedrijven van de consument die aanspraak mochten maken op deze gelden. Verder betwist de consument dat bedrijf A gefraudeerd zou hebben met overheidsgelden. Het bedrijf heeft een aanvraag gedaan voor steun namens haar dochteronderneming en heeft de gelden rechtens ontvangen.

2.7 De consument bankiert (zakelijk) al jaren naar tevredenheid bij de bank. Hij heeft nimmer een opmerking gehad over zijn betaalgedrag.

Hij betreurt het dat de bankrelatie onder druk is komen te staan en wenst deze te herstellen. Hiertoe heeft hij de bank van toelichtingen en stukken voorzien. Er is geen sprake van fraude dan wel fraude die de consument is aan te rekenen. De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens en de gegevens van zijn bedrijf uit de betreffende registers en herstel van de bancaire relatie.

Het verweer

2.8 De bank heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd.
Op grond van de 'Tegemoetkoming ondernemers getroffen sectoren COVID-19' ('TOGS') konden ondernemingen vanuit de Rijksdienst voor ondernemend Nederland een tegemoetkoming van € 4.000,- ontvangen. Voorwaarden voor ontvangst waren onder andere:
a) dat de hoofdactiviteit van de onderneming diende overeen te komen met één van de vastgestelde SBI-codes. SBI staat voor Standaard Bedrijfsindeling en de code geeft aan wat de hoofdactiviteit van een bedrijf is, en
b) de onderneming moest op 15 maart 2020 met deze hoofdactiviteit ingeschreven staan in het Handelsregister van KVK. Je kunt de SBI-code niet met terugwerkende kracht wijzigen om in aanmerking te komen voor de tegemoetkoming.

Naast de TOGS konden getroffen ondernemers met de NOW-regeling een groot deel van hun loonkosten vergoed krijgen als ze verwachtten ten minste 20% omzet te verliezen. Uitkering van de NOW-regeling vond plaats via het UWV. Ook voor de NOW-regeling golden specifieke voorwaarden. De NOW-regeling gold voor actieve ondernemingen, die aantoonbaar omzetverlies leden.

Ten tijde van de NOW-uitkering van 17 juli 2020 ten gunste van bedrijf A ontving de bank signalen over mogelijke fraude bij de aanvraag van steunmaatregelen. De bank is toen een onderzoek gestart, waarbij ook contact met het UWV en de bank van bedrijf A is opgenomen. Tijdens het onderzoek is de bankrekening van het bedrijf van de consument, samen met de rekeningen van andere betrokken partijen zoals bedrijf A, geblokkeerd. Naast het verdachte transactieverloop rondom de uitgekeerde overheidsgelden, bleek uit het onderzoek onder meer dat:
- bedrijf B al geruime tijd geleden op last van de KvK was ontbonden;
- de activiteiten van bedrijf B reeds op 3 maart 2017 waren gestaakt;
- de consument nooit melding hiervan had gemaakt, hoewel de consument daartoe wel verplicht was op grond van de toepasselijke Algemene Voorwaarden van de bank;
- bedrijf A reeds op 1 juni 2019 haar activiteiten had gestaakt en dus ook niet voldeed aan de voorwaarden voor de steunregelingen vanuit de overheid;
- er een duidelijke connectie tussen bedrijf A en de consument bleek; en
- er een duidelijke connectie tussen de bestuurder van bedrijf A en de consument bleek.

2.9 De bank heeft geconcludeerd dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan fraude en heeft zijn gegevens geregistreerd in de interne en externe registers van de bank. De bank stelt zich op het standpunt dat de feiten en omstandigheden en de gedragingen van de consument een bedreiging vormen voor de continuïteit en/of de integriteit van de bank en/of de financiële sector als geheel en dat deze in voldoende mate vast staan. Zo heeft de consument aangevoerd dat de bedragen ontvangen van bedrijf A voortkomen uit de verkoop van 2 auto's. Hij heeft hiertoe niet overtuigende verklaringen en facturen ingediend bij de bank. De bank heeft de authenticiteit van de facturen in twijfel getrokken. De bank heeft vragen als het gaat om: het vermelde adres; het factuurnummer; de datum op de factuur; het KVK-nummer op de factuur en de omschrijving op de factuur. Door de consument is desgevraagd ook geen opheldering gegeven met betrekking tot de vragen van de bank. Verder voldeed bedrijf B niet aan de voorwaarden voor het ontvangen van de steungelden. De consument heeft geen geloofwaardige toelichting gegeven noch stukken ingediend als reactie op de vragen hieromtrent van de bank. De bank stelt zich op het standpunt dat de consument fraude heeft gepleegd met overheidssteunmaatregelen dan wel dat sprake is van witwassen of schuld-witwassen van gelden.

2.10 Het belang van de bank (en de financiële sector) om de persoonsgegevens van de consument in de betreffende registers op te nemen dient te prevaleren boven het belang van de consument.

2.11 Op de betaalrekening zijn de Algemene Bankvoorwaarden van toepassing. Op grond van artikel 35 daarvan was ABN AMRO gerechtigd de bancaire relatie met de consument op te zeggen en te beëindigen. Om veiligheidsredenen en vanwege de vertrouwensbreuk kan in alle redelijkheid niet van de bank worden verlangd dat de relatie met de consument zou worden voorgezet.

3. De beoordeling

Behandelbaarheid van de klacht

3.1 De klacht van de consument ziet enerzijds op de registratie van zijn persoonsgegevens in de registers van de bank en anderzijds op de registratie van de gegevens van zijn bedrijf (bedrijf B, een besloten vennootschap in de registers van de bank en de beëindiging van de bancaire relatie. De klacht is echter niet behandelbaar voor zover deze ziet op het belang van zijn onderneming. Uit artikel 1 en artikel 60 van het reglement volgt namelijk dat de commissie klachten behandelt van personen die als 'consument' worden aangemerkt. Dit betreft iedere natuurlijke persoon die handelt voor doeleinden die buiten zijn handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteit vallen.

Dat de commissie niet bevoegd is te oordelen over de klachtonderdelen die zien op de registratie van de gegevens van het bedrijf van de consument en het opzeggen van de zakelijke relatie door de bank is ook tijdens de hoorzitting door de commissie aangegeven. Uit het dossier blijkt verder niet dat sprake was een particuliere bancaire relatie. Hierna zal de commissie dus alleen oordelen over de registratie van de persoonsgegevens van de consument in de registers van de bank. De commissie zal daarbij beoordelen of de registraties juist zijn en proportioneel.

Voorwaarden voor registratie in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (EVR)

3.2 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: de AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de UAVG) van kracht. De opname van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd, indien de registratie in overeenstemming is met het Protocol, de AVG en de UAVG.

3.3 Omdat opname van persoonsgegevens in deze registers – en met name het EVR – voor de consument ernstige gevolgen kan hebben (bijvoorbeeld geen betaalrekening of hypotheek meer krijgen), moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument (Kifid GC 2017-717). Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het Protocol bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR.

3.4 Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, en ook voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

3.5 Bij bevestigende beantwoording van deze vraag dient bovendien te worden beoordeeld of op grond van een en ander opneming in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd was en voor welke duur (artikel 6 onder f van de AVG, en artikel 5.2.1 sub c van het Protocol, zie de bijlage).

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument opnemen in het EVR voor de duur van 8 jaar?

3.6 De bank heeft aangevoerd dat zij op 17 juli 2020 signalen ontving over mogelijke fraude met gelden verkregen uit steunmaatregelen van de overheid in verband met COVID19 door bedrijf A. Daarna zijn gelden vanuit bedrijf A overgeboekt naar bedrijf B, het bedrijf van de consument. De bank is naar aanleiding hiervan een onderzoek gestart waarbij zij in contact is geweest met het UWV en de bank van bedrijf A. De feiten en omstandigheden die uit dat onderzoek voortkwamen vormden voor de bank reden om de consument te verdenken van betrokkenheid bij fraude. De bank stelt dat het gaat om een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld van de consument aan deze fraude. De consument heeft aangevoerd dat geen sprake is van fraude, dat de gelden uit overheidssteun rechtens zijn verkregen en dat de overige gelden die door bedrijf A, al dan niet via de zakenpartner van de consument, zijn overgeboekt op de bankrekening van bedrijf B zijn verkregen uit zijn handel in auto's.

3.7 Naar het oordeel van de commissie heeft de consument onvoldoende ingebracht om de onderbouwde stellingen van de bank te ontkrachten. Hij heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat de gelden ontvangen door bedrijf A en overgeboekt naar bedrijf B (al dan niet via de zakenpartner van de consument) voortkomen uit rechtens verkregen overheidssteun en de verkoop van auto's. Uit het dossier volgt daarentegen juist dat bedrijf B in 2018 is uitgeschreven bij de KvK en dat bedrijf A haar activiteiten heeft gestaakt in 2019. In juni 2020 worden vervolgens wel gelden uit steunmaatregelen ontvangen, terwijl niet wordt voldaan aan de criteria die gelden om voor de steun in aanmerking te kunnen komen (zie ook overweging 2.8). Ten aanzien van de ontvangen gelden op de bankrekening van bedrijf B die volgens de consument voortvloeien uit de verkoop van auto's is evenmin een aannemelijke toelichting gegeven. De bank heeft de authenticiteit van de door de consument ingediende facturen met betrekking tot de verkoop van 2 auto's in twijfel getrokken (zie overweging 2.9). Door de consument is dit niet dan wel onvoldoende betwist. De consument heeft noch een nadere toelichting noch nadere stukken ingediend waaruit de verkoop van de auto's dan wel de levering daarvan zouden blijken. De consument heeft derhalve geen concrete, verifieerbare en niet op voorhand hoogst onwaarschijnlijke verklaring gegeven dat de bedoelde geldbedragen niet van misdrijf afkomstig zijn.[1]

[1] Zie Hoge Raad van 9 juli 2019, ECLI:NL:HR:2019:1137, te vinden op www.rechtspraak.nl

3.8 De commissie concludeert dat de bank op basis van de genoemde omstandigheden in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan (medeplichtigheid bij) het plegen van een strafbaar feit, te weten (schuld)witwassen zoals bedoeld in artikel 420quater lid 1 van het Wetboek van Strafrecht).

3.9 De bank dient bij de registratie het proportionaliteitsbeginsel in acht te nemen. Dit is neergelegd in artikel 5.2.1 sub c van het Protocol. Dit houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen voor de consument. Ook mag de duur van de registratie niet disproportioneel zijn. Betrokkenen die de wens hebben dat hun registratie wordt verwijderd of verkort, moeten aanvoeren waarom zij disproportioneel worden geraakt in hun belangen en waarom hun belangen zwaarder wegen dan die van de bank.

3.10 De bank heeft gemotiveerd aangevoerd waarom het belang van de bank, en dat van de financiële sector als geheel, zwaarder weegt dan dat van de consument bij het niet registreren. De commissie volgt het standpunt van de bank. Door de hiervoor vastgestelde betrokkenheid van de consument bij een strafbaar feit heeft hij eraan bijgedragen dat met behulp van de bankrekening van zijn bedrijf B op strafbare wijze verkregen gelden konden worden weggesluisd dan wel is hij betrokken geweest bij het op strafbare wijze verkrijgen van overheidssteun. De commissie ziet dan ook in dat de bank in het kader van fraude-bestrijding en als waarschuwing voor andere financiële instellingen een groot belang heeft bij het opnemen van de gegevens van de consument in de registers. Gelet op het (op dit moment) ontbreken van een toereikende onderbouwing van de consument van een concreet belang, is de commissie van oordeel dat het belang van de bank bij registratie van de persoonsgegevens van de consument zwaarder weegt dan het belang van de consument bij het verwijderen van de registratie.

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument opnemen in het Incidentenregister voor de duur van 8 jaar?

3.11 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het Protocol). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

Voorwaarden voor registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het Interne Verwijzingsregister (IVR)

3.12 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank op terechte gronden tot registratie in het IVR (dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld) mocht overgaan wordt het volgende overwogen. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt.

Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van de consument tot verwijdering van zijn gegevens uit het IVR aldus begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissen-administratie moet worden begrepen.

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument opnemen in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR voor de duur van 8 jaar?

3.13 Hiervóór is vastgesteld dat de bank de persoonsgegevens van de consument in het EVR heeft mogen opnemen, omdat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan (medeplichtigheid bij) het plegen van een strafbaar feit. Deze vaststelling is, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG, voldoende om de registratie in de onderhavige registers te handhaven. Dat betekent dat de gegevens ook voor de duur van acht jaren in het Incidenten-register blijven staan.

Conclusie

3.14 De bank mocht de persoonsgegevens van de consument opnemen in de Gebeurtenissen-administratie, het IVR, het Incidentenregister en het EVR voor de duur van 8 jaar vanwege een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan (medeplichtigheid bij) het plegen van een strafbaar feit. De klacht van de consument is ongegrond en zijn vordering zal worden afgewezen. De klachtonderdelen die betrekking hebben op de registratie van de gegevens het bedrijf van de consument en de beëindiging van de zakelijke relatie zijn op grond van het reglement niet-behandelbaar.

4. De beslissing

De commissie oordeelt dat de klacht voor zover deze betrekking heeft op het bedrijf van de consument niet behandelbaar is en wijst de vorderingen die betrekking hebben op de positie van de klager als consument af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

(…)

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
***2** Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
(…)
***b.** ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*
(…)
***4** Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*
(…)
***b.** indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*